

Amsterdam 15-11-2005

Leachte Heer Dirkzwager -

Heel gebaerd en met bewondering
heb ik het levensverhaal van Adriana
van der Hare gelezen -

Zij moet een zeer intelligent meisje zijn
femest dat ten onrechte niet in staat gesteld
werd naar de universiteit te gaan -

Haar dokters titel mag wat duister zijn -

hij komt haar m.i. honori causa toe.

[Was zij analist - je wordt niet zomaar hoofd
van een laboratorium -

Haar levensverhaal verdient het bekend te worden.
het brengt de geschiedenis tot leven -

In Amsterdam is het Vrouwen Archief - (ik
meen dat het zo heet), ik denk dat zij veel
belangstelling voor uw onderzoek zullen
hebben.

Ik dank u dat ik dit heb
mogen lezen -

Met vriendelijke groet

Mance Post

Beste ouders in 's H H K.

Adam, 6 dec. 2005

Mance Post is een 81-jarige vrouw, die van beroep
illustratrice is. Ze heeft vele boeken van Toon
Tellegen geïllustreerd. In de bakkerswinkel

kom ik haar tegen en in de loop van het gesprek
vertelde ze me dat ze in de RA1 gedemonstreerd
had tegen de 2de positionele actie.

Ik heb haar toen een kopie van het
„Leven van Adriana“ (via de bokker) ter
lezing gegeven. Aan ommezijde haar
reactie. Als voetnoot: Toen in 1958 alle
Nederlanders, en ook diegenen die aan de
Technische Universiteit van Bandung werkten
in het onderwijs, personeel non grata verklaard
werden in Indonesia, ontstond een
vacuüm. En zo wordt Adriana „lector
kepala“ met haar analisten opleiding.

Mance Post heeft de indruk een feministe
te zijn. Ze vindt dat het levensverhaal
van Adriana in het vrouwenarchief
thuishoort. Ik zelf denk dat ik het dossier
wel, zonder het geprint te hebben, aan
het NIOD en aan het Nationale Archief
kan overhandigen. De Nasactions willen
geen toestemming geven, tenzij we de
twee passages weglaten. Van Mance
Post mag het, maar ik vind dat ik
de objectiviteit dan geweld aan doe!

Geert